

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

לפני **כבוד השופט אלעד לנג**

תובע

דורון בן שושן

ע"י ב"כ עוה"ד אורנית בן שושן

נגד

נתבעות

1. רות רות כהן

2. כנרת מימוני

ע"י ב"כ עוה"ד אלי כץ

פסק דין

- 1 **א. פתח דבר**
- 2 1. לפני תביעת התובע לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק מכח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-
- 3 1965, בגין פרסומים שנעשו על ידי הנתבעות ברשת החברתית "פייסבוק", על רקע
- 4 מחלוקת שהתגלעה בין הצדדים בקשר עם שירות תיקונים שנתן התובע למערכת
- 5 מצלמות אבטחה בעסק הנתבעות.
- 6 **ב. העובדות הרלוונטיות**
- 7 2. התובע הנו טכנאי תקשורת מחשבים, רשתות ומצלמות אבטחה. הנתבעת 1 הנה עובדת
- 8 של הנתבעת 2 - בעסק להשכרת חדרים לפי שעה בעיר ירושלים (להלן: "**העסק**").
- 9 3. ביום 11.11.22 התקשרה הנתבעת 2 אל התובע והזמינה אותו לתקן תקלה במערכת
- 10 מצלמות האבטחה באמצעותה מפעילות הנתבעות את העסק "מרחוק" ללא מפגש עם
- 11 לקוחות המתארחים בחדרי העסק. עקב התקלה לא עבדו 2 מתוך 8 מצלמות האבטחה
- 12 שהותקנו בעסק במקומות אסטרטגיים מרכזיים (מצלמה הצופה אל דלת הכניסה
- 13 ומצלמה הצופה אל תיבת הכנסת הכספים על ידי הלקוחות) וכן מכשיר ההקלטה של
- 14 המצלמות (ה-DVR, להלן: "**מכשיר ההקלטה**") צפצף ללא הרף בהתריעו על תקלה
- 15 (להלן: "**התקלה**").
- 16 4. ביום 14.11.22, בסביבות השעה 9:00, פגש התובע בנתבעת 2 בעסק וניסה לפתור את
- 17 התקלה באמצעות החלפת מכשיר ההקלטה במכשיר חדש שרכש. ברם, משהתברר
- 18 לתובע ולנתבעת 2 כי החלפת מכשיר ההקלטה לא פתרה את התקלה, עזב התובע את
- 19 מקום העסק, רכש 3 מצלמות אבטחה חדשות וחזר אל העסק כעבור כ-40 דק'. בחזרתו

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

- 1 אל העסק התברר לתובע כי מצלמות האבטחה החדשות שרכש אינן ניתנות לחיבור
2 למכשיר ההקלטה המקורי שהיה בעסק ולכן התובע חיבר מחדש את מצלמות האבטחה
3 שהיו תקינות (6 מתוך 8 מצלמות) אל מכשיר ההקלטה המקורי ומסר לנתבעת 2 כי הוא
4 הולך לחפש לקנות מצלמות אבטחה מהסוג המתאים לחיבור למכשיר ההקלטה
5 המקורי שפעל בעסק. אין חולק בין הצדדים כי הנתבעת 2 מסרה לתובע, ביוזמתה, סך
6 של 1,000 ש"ח במזומן כמקדמה עבור רכישת המצלמות וכי התובע עזב את העסק
7 בסביבות השעה 11:00.
- 8 בהמשך לכך, החל משעות הצהריים (הצדדים חלוקים לגבי השעה המדויקת: 12:00 או
9 13:00) החלה הנתבעת 2 מתקשרת אל מכשיר הטלפון הנייד של התובע מספר רב של
10 פעמים בדרישה שיחזור אל העסק ויתקין את המצלמות שלא פועלות, ובהמשך - החל
11 מסביבות השעה 13:45 כבר דרשה הנתבעת 2 כי התובע לא ישוב לעסק אלא ישיב לה
12 את הסך של 1,000 ש"ח ששולם על ידה. בין התובע לנתבעת 2 גם הוחלפו מספר רב של
13 הודעות טקסט באמצעות אפליקציית וואטספ (התכתבויות התובע והנתבעת 2 צורפו
14 כנספח ו' לכתב התביעה). מכל מקום, אין חולק בין הצדדים כי השיחות וההתכתבויות
15 בין התובע לנתבעת 2 נמשכו עד לשעות הערב המאוחרות של אותו היום (סביבות השעה
16 19:00) - וכי "משעות הצהריים" הפסיק התובע לענות לשיחות הטלפון של הנתבעת 2
17 לאחר שהשתיק את צלצול הטלפון הנייד ובהמשך העבירו ל"מצב טיסה", וזאת,
18 לטענתו, בשל כך שצלצוליה של הנתבעת 2 אליו לא אפשרו לו לעבוד (בעמ' 18 ש. 4
19 לפרוטוקול).
- 20 באותו היום, 14.11.22, בסביבות השעה 19:30, פרסמה הנתבעת 2 מודעה (פוסט)
21 בקבוצת "מבשרת ציון - הקבוצה המרכזית" שברשת הפייסבוק, שבה מופיעה תמונת
22 התובע ומעליה הכיתוב: "מי מכיר?" (העתק הפרסום צורף כנספח י"ב לכתב התביעה,
23 להלן: "פרסום הנתבעת 2"). בתגובה לפרסום זה נכתבו על ידי חברי קבוצה שונים
24 מספר הודעות קצרות המתעניינות בסיבת פרסום המודעה, ב-2 מהן נכתבו דברי שבח
25 אודות התובע ובאחת מהן נכתבה המילה "רמאי".
- 26 בנוסף, באותו היום, 14.11.22, בשעה 13:20 פרסמה הנתבעת 1 מודעה (פוסט) בקבוצת
27 "המבשר - תושבי מבשרת ציון" שברשת הפייסבוק אף אליה צורפה תמונת התובע
28 כשמעליה הופיע הכיתוב "מצלמות הלא מקצועי". בגוף הפרסום נכתב על ידי הנתבעת
29 1 כדלקמן: "הבחור הזה ממבשרת הגיע היום בבוקר להתקין מצלמות לקח מקדמה
30 1000 שקלים לקנות חומר ונעלם האם מישהוא מכיר אותו?!" (העתק הפרסום צורף
31 כנספח ז' לכתב התביעה). בתגובה לפרסום זה נכתבו על ידי חברי הקבוצה בפייסבוק
32 מספר רב של הודעות אשר צידדו ברובן המוחלט ביושרו ומקצועיותו של התובע, כאשר

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

- 1 בתגובה להן השיבה הנתבעת 1, בתמצית, כי היא רוצה להשיג את כתובתו של התובע
 2 שכן הוא "חסם לי את המספר"; כי הוא "מקלל ומסנן" את שיחותיה; כי הוא "הבטיח
 3 שיחזור ב-12 בצהריים ונעלם"; כי הוא "גנב שלקח כסף" ועוד כיוצ"ב. לחלק
 4 מהתגובות צרפה הנתבעת 1 העתק מהתכתבויות הוואטסאפ שנערכו עם התובע וכן
 5 צילומים של מצלמות האבטחה של העסק (העתק התגובות לפרסום צורפו כנספח י"א
 6 לכתב התביעה. להלן יכוננו כל הפרסומים הללו במאוחד: "פרסומי הנתבעת 1").
- 7 למען הסדר הטוב יצוין כי גם התובע עצמו הגיב לפרסום הנתבעת 1 בהודעה מטעמו בה
 8 כתב כדלקמן: "למען הסר ספק. הציוד נרכש והעבודה בוצעה במלואה. הגברת לא
 9 נחסמה והיא עדיין מוזמנת לפנות אלי באופן אישי. כל ההתנהלות החמורה הזאת
 10 בנסיון לפגוע בשמי ובמקצועיותי תטופל באופן משפטי" (נספח י"א הנ"ל, בעמ' 38
 11 לכתב התביעה). בתגובה לפרסום זה, כתבה הנתבעת 1 לתובע כדלקמן: "אין לך ביצים
 12 זה שהמצב הכלכלי שלך קשה לא אומר שאתה צריך לגנוב" וכן "יש מצלמות של העסק
 13 ואני ישלח לך סרטון אם רק תפתח את החסימה מוג לב פחדן גנב" ו"אני מקווה
 14 בשבילך שהכל מצולם ומתועד!" (אף פרסומים אלו של הנתבעת 1 יכוננו במאוחד:
 15 "פרסומי הנתבעת 1").
- 16 אין חולק בין הצדדים כי זמן קצר יחסית לאחר שהועלו לרשת פייסבוק פרסומי
 17 הנתבעת 1, אלה הוסרו על ידי רשת פייסבוק, כפי הנראה, בעקבות תלונות של חברי
 18 הקבוצה.
- 19 בגין פרסומי הנתבעת 1 ופרסומי הנתבעת 2 הגיש התובע את התביעה שלפניי.
- 20 **טענות הצדדים, ראיותיהם והמהלך הדיוני**
- 21 התובע טוען כי פרסומי הנתבעות עולים כדי פרסום לשון הרע, וכי אלה נעשו על ידי
 22 הנתבעות בכוונה לפגוע בשמו הטוב ובמוניטין המקצועי שצבר, באמצעות הכפשתו בפני
 23 קהילת תושבי מבשרת ציון - העיר בה הוא מתגורר ובה הוא מוכר היטב בפני תושביה.
 24 ביתר פירוט טוען התובע כי פעל באופן מקצועי ומסור בעסק הנתבעות, כי הוא נדרש
 25 לתקן תקלה שונה מזו אליה הוזמן על ידי הנתבעת 2 וכי עשה את כל הנדרש ממנו, בתום
 26 לב ובמקצועיות, על מנת לתת לנתבעת 2 שירות, כאשר התנהגותן התוקפנית של
 27 הנתבעות מנעה ממנו מלחזור אל העסק ולהשלים את עבודתו בו. התובע מדגיש כי
 28 הכספים שנמסרו לידי על ידי הנתבעת 2, מקוויזים כנגד עלויות רכישת הציוד וזמן
 29 העבודה שהשקיע בעסק ובכל מקרה אין לייחס לו גניבה של כספים אלה.
- 30 לתמיכה בטענותיו העיד התובע בעצמו.

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

13. הנתבעות כופרות בטענות התובע. לטענתן, הנתבעת 2 לא ערכה כל פרסום העולה כדי לשון הרע, בעוד שהדברים אשר נכתבו על ידי הנתבעת 1, בשמה ועל דעת עצמה, הנם דברי אמת המותרים בפרסום והם חוסים גם תחת הגנת תום הלב שבפרסום בהיותם דברי ביקורת צרכנית על נותן שירות. בייתר פירוט טוענות הנתבעות כי התובע במעשיו הפגין חוסר מקצועיות באיתור ותיקון התקלה וכי הוא לקח את הכסף שמסרה לו הנתבעת 2 כמקדמה, מבלי שהוא חזר אל העסק והשלים את מתן שירותיו, תוך שהוא מסן את שיחותיהן ומתעלם מהנתבעות באופן מכוון. אי לכך, עומדת הנתבעת 1 מאחורי כלל האמירות שנכתבו על ידה בפרסומיה.
14. לתמיכה בטענותיהן, העידו הנתבעות בעצמן.
15. ביום 19.5.24 נחקרו העדים בבית המשפט, בחקירה ראשית ונגדית, לאחר מכן נשמעו סיכומי הצדדים בעל פה.
- ד. דיון והכרעה**
16. לאחר שבחנתי את כל מסמכי התיק, התרשמתי מעדויות העדים שהעידו בפניי ושקלתי את טענות הצדדים, אני סבור שדין התביעה להידחות. להלן אבאר החלטתי זו.
17. מושכלות יסוד הן כי הכרעה בתביעת לשון הרע תיעשה בארבעה שלבים: "קביעה כי מדובר ב"פרסום"; קביעה כי הפרסום הוא משום "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא סביר; בדיקה אם הפרסום מוגן; ואחרון: בהיעדר הגנה, בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום" (ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור** (22.7.15) בעמ' 16; ר' גם: ע"א 8345/08 **עופר בן נתן נ' מוחמד בכרי** (27.7.11) מעמ' 14).
- יסוד ה"פרסום"**
18. סעיף 2(א) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק") מגדיר "פרסום" ככזה הנעשה בין בעל-פה או בכתב, אם היה מיועד להגיע לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע (ס"ק 1) או, בכתב, אם היה עשוי, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע (ס"ק 2).
19. בענייננו, אין ולא יכול להיות חולק כי כל אחת מהנתבעות ביצעה פרסום, כהגדרתו, משהן העלו לקבוצות שונות ברשת הפייסבוק את תמונת התובע וכיתוב נלווה אשר הגיע בפועל לאדם זולת התובע, וממילא נעשה בכתב והיה עשוי להגיע, לפי הנסיבות, לאדם זולת התובע.

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

- 1 **היות הפרסום לשון הרע**
- 2 20. כידוע, השאלה אם ביטוי מסוים עולה כדי לשון הרע כמובנו בסעיף 1 לחוק - היא שאלה
- 3 פרשנית, במסגרתה יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו, לפי אמות
- 4 המידה המקובלות על האדם הסביר. משמע, יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי
- 5 ולברר האם מדובר בביטוי שעלול לפגוע באדם בעיני האדם הסביר, כאשר אין לייחס
- 6 חשיבות מכרעת לכוונת המפרסם או לדרך בה הובן הפרסום על ידי הטוען לפגיעה בו (ר'
- 7 ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2) 333; ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2)
- 8 607 ו-ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' פ"ד נח(3) 558). בחינת ההתבטאות
- 9 צריכה להיעשות בהקשר לנסיבות הכוללות בהן נאמרה ובהתאם ללשון המשתמעת של
- 10 הדברים (רע"א 9647/17 עופר בהט נ' גדי דגן (31.12.17), בעמ' 5). כן יצוין, כי לצורך
- 11 גיבוש יסוד זה לא נדרש להוכיח כי אדם הושפל או בווה בפועל בעקבות ההתבטאות
- 12 הפוגענית - ודי בכך שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה זו (ר' רע"א 10520/03 איתמר
- 13 בן גביר נ' אמנון דנקנר (12.11.16)).
- 14 21. בענייננו, יש לערוך אבחנה ברורה בין פרסומי הנתבעת 1 - אשר עולים כדי פרסום "לשון
- 15 הרע", לפרסומי הנתבעת 2 - אשר אינם עולים כדי פרסום "לשון הרע".
- 16 22. כך, בחינת פרסומי הנתבעת 1 ואיתור משמעותן האובייקטיבית מעלה כי באלה יחסה
- 17 הנתבעת 1 לתובע מעשים ותכונות אופי אשר יש בהן, באופן מובהק, כדי להשפילו בעיני
- 18 הבריות, לבזותו בשל מעשיו ואף לפגוע במשלח ידו ובמקצועו (הכל במובן סעיפים 1(1)-
- 19 3 לחוק). זאת עשתה הנתבעת 1 באמצעות ייחוס לתובע חוסר מקצועיות (בכותרת
- 20 הפרסום), חוסר אמינות וביצוע של מעשה גניבה ואף רמייה, תוך ניסיון להתחמק מלתת
- 21 לעסק שירות, למרות שקיבל תמורה על כך. עוד ייחסה הנתבעת 1 לתובע, בתגובתה
- 22 לתגובת התובע לפרסום, את ביצוע מעשיו האמורים על רקע של מצב כלכלי קשה
- 23 וכינתה אותו פחדן, מוג לב וגנב - מילים פוגעניות אשר חורגות מגדר היותן "קללות"
- 24 לייחוס של תכונות שליליות כלפי התובע.
- 25 23. שונים הדברים באשר לפרסום הנתבעת 2 - אשר הסתכם, כאמור, בפרסום תמונת
- 26 התובע בצירוף המילים "מי מכיר?" ללא אמירה תכנית ערכית כלשהי, וללא ציון
- 27 הסיבה בשלה הנתבעת 2 "מחפשת" אחר התובע. פרסום זה היה "ניטרלי" בתוכנו ולא
- 28 כלל כל אמירה פוגענית או משפילה כלפי התובע, באופן העלול להשתמע כפוגע בשמו
- 29 הטוב או במשלח ידו. בתוך כך הובהר בעדות הנתבעת 2 כי התמונה בה היא עשתה
- 30 שימוש היא תמונת ה"פרופיל" של התובע בוואטסאפ (בעמ' 24 ש. 16 לפרוטוקול) כך
- 31 שלא נמצא כי השימוש שנעשה בתמונה זו, כשלעצמו, עלה כדי ביצוע של פרסום לשון
- 32 הרע וכן לא נמצא כי אף ה"סביבה" בה נעשה הפרסום - בקבוצה מקומית ברשת

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

1 הפייסבוק - הנה כזו אשר גורמת לפרסום להשתמע כפוגעני, במובן סעיף 1 לחוק. ואכן,
2 מהתגובות שפורסמו לפרסום זה עולה כי חלק מהחברים בקבוצה בחרו, בתגובה
3 לפרסום, להמליץ על התובע בהכירם אותו, חבר אחד כתב כי התובע "רמאי" (כך) ויתר
4 החברים פשוט התעניינו בסיבה בשלה הנתבעת 2 פרסמה את תמונתו. בנסיבות אלה -
5 אני קובע כי פרסום הנתבעת 2 אינו עולה כדי ביצוע פרסום של לשון הרע.

24. אשר לטענת התובע כי יש לייחס לנתבעת 2 אחריות לפרסומים שנעשו על ידי הנתבעת
1, אבהיר כי אין בידי לקבלה - משהוכח על ידי הנתבעות, כי הנתבעת 1 ביצעה את
8 הפרסומים מטעמה בשמה שלה, על דעת עצמה וללא קבלת בקשה, הנחייה או אפילו
9 מודעות מצד הנתבעת 2 לביצוע המעשים (ר' עדות הנתבעת 2 בעמ' 22 ש.29-30; בעמ'
10 24 ש.1-16 ובעמ' 26 ש.8-19 וכן עדות הנתבעת 1 בעמ' 27 ש.13-14 לפרוטוקול). בתוך
11 כך, הבהירה הנתבעת 1 בעדותה, כי לאחר ששמעה את עובדות המעשה מפי הנתבעת 2,
12 התרשמה מעוגמת הנפש שהנתבעת 2 חוותה ומהמצוקה בה היא הייתה שרויה כתוצאה
13 ממעשי התובע, כמו גם שוחחה עם התובע עצמו בשיחה קולנית וטעונה - היא החליטה
14 לערוך את הפרסום בעצמה, תוך שהיא השתמשה בתמונת ה"פרופיל" הפומבית של
15 התובע באפליקציית הוואטסאפ, כאשר תוכן הפרסום נכתב על ידה בלבד (בעמ' 27 ש.1-
16 12 ובעמ' 28 ש.29-30 לפרוטוקול). במצב דברים זה, אין כל יסוד לדרישת התובע לייחס
17 אחריות לנתבעת 2 בגין פרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת 1, וזאת אף בהינתן העובדה
18 כי הנתבעת 1 הנה עובדת של הנתבעת 2 בעסק.

25. סיכומה של נקודה - הפרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת 1 עולים כדי ביצוע מעשה לשון
19 הרע כלפי התובע. הפרסום שבוצע על ידי הנתבעת 2 אינו עולה כדי ביצוע מעשה של לשון
20 הרע כלפי התובע ואין לייחס לנתבעת 2 אחריות בגין הפרסומים שבוצעו על ידי הנתבעת
21 1.
22

הגנות הנתבעת 1 לפרסום

26. כמבואר לעיל, טענת ההגנה המרכזית של הנתבעת 1 נעוצה בסעיף 14 לחוק, ולפיה
24 הפרסום שנעשה על ידה היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי. בנוסף, טוענת הנתבעת 1
25 כי הפרסומים נעשו על ידה בתום לב והם חוסים תחת סעיפים 15(4-2) לחוק, בהיותם
26 דברי "ביקורת צרכנית" אשר נאמרו כלפי נותן שירות.
27

אמת הפרסום

28
29. לעניין זה אזכיר תחילה מושכלות ראשוניים לפיהם הגנת האמת הפרסום שבסעיף 14
30 לחוק נועדה לשקף את הנכונות להגן על עניינים בעלי משמעות ציבורית במידה
31 המצדיקה גילויים, על פני הגנה על פרסומים הפוגעים בשמו הטוב או בכבודו של הפרט.

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

- 1 משכך, הגנת אמת הפרסום לא תינתן כאשר מדובר בפרסום שהוא אמת אך אין בו עניין
2 לציבור או בפרסום שאינו אמת גם אם יש בו עניין לציבור (ר' ע"א 89/04 נודלמן נ'
3 שרנסקי (4.8.08)).
- 4 28. ודוק: יסוד האמת שבפרסום אינו מחייב הוכחת זהות מוחלטת בין מצב הדברים בפועל
5 לבין תוכן הפרסום אלא די בכך שתהא התאמה בין המשמעות הכללית והתוכן העולים
6 מן הפרסום (ר' לעניין זה שנהר, דיני לשון הרע (1997) בעמ' 221). בתוך כך נקבע כי כדי
7 ליהנות מהגנת אמת הפרסום אל לפרסום לכלול פרטים משמעותיים שאינם נכונים או
8 שיעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום (ע"א
9 10281/03 קורן נ' ארגוב (2006), בפסקה 12 ו-דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין
10 אורבך, פ"ד סז(1) 667, 711). לפיכך, הגנת אמת הפרסום תחול גם במקרים בהם ישנו
11 פער בין המציאות לבין הפרסום, ובלבד שמדובר ב"פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"
12 (ר' דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' יוסף קראוס (29.6.98)).
- 13 29. אשר לדרישה לקיומו של עניין ציבורי נקבע שיסוד זה מגלם היבט ערכי הנקבע על פי
14 מדיניות שיפוטית בזמן ובמקום נתון והוא נגזר במידה רבה מתפיסות מקובלות בחברה.
15 לפיכך, יש לבחון האם הפרסום תורם לגיבוש דעת הציבור בעניינים ציבוריים, לשיח
16 הדמוקרטי, לשיפור אורחות החיים, לעמידה על זכויות הציבור וכדומה (ע"א 439/88
17 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה (27.7.94) ו-רע"א 10520/03 הנ"ל).
- 18 30. בענייננו, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי הנתבעת 1 הרימה את הנטל
19 להראות כי היא זכאית להגנת סעיף 14 לחוק, היינו כי הפרסום נעשה על ידה היה אמת
20 וכי היה בפרסום עניין ציבורי, זאת מהטעמים הבאים:
- 21 31. מעדותן של הנתבעות 1 ו-2, אשר היו מהימנות עלי במלואן בהיותן אותנטיות,
22 קוהרנטיות והגיוניות בתוכן, כמו גם תואמות את הראיות שהוגשו לתיק מטעם
23 הצדדים - עלה כי פרסומי הנתבעת 1 מתיישבים היטב עם האמת האובייקטיבית
24 שהתקיימה במועד התרחשות הדברים.
- 25 32. כך, בהתאם לעדות הנתבעות, והנתבעת 2 בפרט, התובע אכן הפגין כלפיהן חוסר
26 מקצועיות וחוסר אמינות בשירות שניתן על ידו לעסק, תחילה בכך שניסה למכור לעסק
27 ציוד שלא נדרש לו, במחיר הגבוה משמעותית מעלות רכישתו (בהתאם לקבלה שצרף
28 התובע כנספח א' לתביעתו עלות רכישת מכשיר ההקלטה עמד על סך של 849 ש"ח,
29 בעוד שלנתבעת 2 מסר התובע כי עלות המכשיר "אצל הספק" היא 1,700 ש"ח ואף ציין
30 כי ספק אחר התבלבל בציון המחיר כך שגם "אצל ספק אחר" המחיר עלה מ-1,500 ש"ח
31 ל-1,700 ש"ח - ר' נספח ב' לכתב התביעה; כן ראה תשובת התובע בעניין זה בעמ' 14

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

1 ש.28-18 ולכל אורך עמוד 15 לפרוטוקול). בנוסף, התובע רכש עבור עבוד העסק מצלמות
2 שאינן תואמות את מכשיר ההקלטה המקורי שנמצא בעסק, על אף שידע היטב מראש
3 את סוג ודגם המכשיר כך שיכול (ונדרש) היה לבדוק מראש התאמת המצלמות למכשיר
4 ההקלטה המקורי - עובדה שאילצה את הנתבעת 2 לבחור בין האפשרות לרכוש בכל
5 זאת את מכשיר ההקלטה החדש (בעלות גבוהה של 1,700 ש"ח כאמור) או לדחות את
6 מועד תיקון התקלה עד שהתובע ירכוש מצלמות התואמות את מכשיר ההקלטה
7 המקורי. בהקשר זה אבהיר כי מקובלת עלי טענת הנתבעת 2 כי היא לא מסרה, וממילא
8 לא ידעה למסור, כי התקלה בבית העסק התקיימה דווקא במכשיר ההקלטה (את פרטיו
9 הטכניים מסרה לתובע בשיחת הטלפון ביום 11.11.22, בצרוף תמונה של המכשיר) וכי
10 היא רק מסרה לתובע כי מכשיר ההקלטה מצפצף כאשר חלק ממצלמות האבטחה אינן
11 פועלות, כך שאיבחון מקור התקלה צריך היה להיעשות על ידי בעל המקצוע - התובע
12 ולא על ידי הנתבעת 2 - הלקוחה (ר' בעמ' 25 ש.29-14 לפרוטוקול). בתוך כך, אני דוחה
13 כבלתי מהימנה ובלתי סבירה את טענת התובע כי הוא אך נדרש לספק לנתבעת 2 מכשיר
14 הקלטה חדש שפרטיו המדויקים הוזמנו על ידה - משל היה חנות לממכר ציוד בהתאם
15 לדרישת הלקוח - כאשר האיבחון של התקלה והדרישה המפורשת להחלפת מכשיר
16 ההקלטה נעשו על ידי הנתבעת 2 (ר' בעמ' 16 ש.27-24 לפרוטוקול). בבחינת למעלה מן
17 הנדרש אוסיף בהקשר זה כי גם אם היה בידי לקבל את טענת התובע בעניין זה (ואין
18 אני מקבלה כאמור) הרי שזהו דבר שבשגרה כי איש מקצוע מגיע לתקן תקלה מסוימת,
19 ומתגלה במהלך הביקור כי נדרש תיקון אחר או שונה לתקלה אליה נקרא - כך שאין
20 לומר כי איש המקצוע יוצא ידי חובתו באספקת המוצר שהתבקש להביא מתכתחילה
21 ומצופה ממנו, כבעל מקצוע, לפעול לאיתור ותיקון התקלה האמיתית, גם אם לא נקרא
22 לתיקונה מלכתחילה.

23 עוד אני מקבל כמהימנה ונכונה את טענת הנתבעת 2 לפיה התובע עזב את העסק ביום
24 14.11.22 בסביבות השעה 11:00 תוך שהוא גורם לה לחשוב כי הוא צפוי לחזור אל
25 העסק בתוך שעה קלה עם המצלמות התואמות את מכשיר ההקלטה המקורי שהיה
26 בעסק, היינו בתוך פרק זמן דומה לזה שלקח לו לנסוע ולקנות את מצלמות האבטחה
27 החדשות ולחזור אל העסק (כ-40 דק') (ר' לעניין זה עדות הנתבעת 2 בעמ' 22 ש.7-5
28 לפרוטוקול). בתוך כך, אני דוחה כבלתי מהימנה ובלתי סבירה את טענת התובע, אשר
29 נשמעה לראשונה בעדותו בבית המשפט, כי מסר לנתבעת 2 שיחזור רק בסביבות השעה
30 16:00-15:00, היינו כי לא מסר שהוא מתעתד לקנות את המצלמות ולחזור להשלים את
31 העבודה באופן מיידי (בעמ' 12 ש.19 לפרוטוקול). מסקנות אלה מתיישבות היטב עם
32 העובדה כי כבר בשעה 12:07 כתב התובע לנתבעת 2 בהודעת טקסט כי הוא "מתעכב..."
33 (נספח ו' לכתב התביעה) - לכתבת דברים אלה לא נמצא הסבר מספק מצד התובע
34 בעדותו (בעמ' 11 מש.32 ואילך וכן ראה בעמ' 16 ש.32-28 לפרוטוקול), כמו גם לעובדה

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

1 כי החל מהשעה 12:00 או 13:00, החלה הנתבעת 2 מתקשרת אל התובע בדרישה כי
2 יחזור לעסק ויתקין את המצלמות החדשות, או למצער, ישיב לה את סך המקדמה
3 ששולמה על ידה עבור המצלמות שהתובע אמור היה לרכוש. ויודגש - לו היה התובע
4 נוהג במקצועיות, שקיפות ואמינות - היה זה מיידע את הנתבעת 2 כי הוא יוצא לבצע
5 עבודות בערים אחרות באזור המרכז - וכי רכישת המצלמות עבור מכשיר ההקלטה
6 המקורי תיארך זמן ממושך, ויכול ולא תושלם עוד באותו היום (ר' בעמ' 13 ש. 23 ואילך ;
7 בעמ' 14 ש. 6-2 ובעמ' 19 ש. 8-9 לפרוטוקול). לו היה התובע נוהג כך, לא הייתה הנתבעת
8 2 מצפה בכליון עיניים לחזרתו של התובע אל העסק והייתה נמנעת מלהתקשר אליו
9 מספר רב של פעמים כבר בחלוף כשעה-שעתיים מעת שזה יצא מהעסק במטרה מוצהרת
10 לרכוש מצלמות. אכן, קיימת אפשרות כי במצב דברים שכזה הייתה בוחרת הנתבעת
11 שלא להמתין פרק זמן כה ממושך והייתה מבקשת להזמין טכנאי אחר לתיקון התקלה
12 באופן מיידי (פעולה בה נקטה הנתבעת 2 בסופו של דבר - ואשר הביאה לתיקון התקלה
13 כמעט באופן מיידי לטענת הנתבעות (ר' בעמ' 23 ש. 19-21 ובעמ' 29 ש. 33-35
14 לפרוטוקול)) - ואולם, בחירה זו הייתה צריכה להיות נתונה בידי הנתבעת 2, והיא
15 נשללה ממנה עת התובע הטעה אותה לחשוב כי הוא "כבר חוזר" עם המצלמות שיצא
16 לרכוש.

17 עוד אוסיף בהקשר זה כי סתירות המעידות על חוסר מהימנות נמצאו בגרסת התובע .34
18 לדברים גם בכך שחרף אמירתו לנתבעת 2 לפיה הוא הולך לרכוש מהספק מצלמות
19 המתאימות למכשיר ההקלטה המקורי, בהודעתו אל הנתבעת 2 בשעה 13:55 הוא כתב
20 לנתבעת 2 כי הוא נדרש ללכת "להביא את הציוד שלי" כיוון שהוא הגיע אל העסק "בלי
21 הכלים", בעוד שהתברר בעדותו בבית המשפט כי למעשה הוא נסע לבצע עבודות אחרות
22 בערים שונות באזור המרכז (חולון, ראשון לציון ואשדוד) - כל זאת בזמן שהוא מותיר
23 את הנתבעת 2 להמתין לחזרתו במועד שאינו ידוע, כשהיא חושבת שהוא יגיע בתוך זמן
24 תכוף לתקן את המצלמות בעסק (לעניין חיוניות תקינות המצלמות לפעילות העסק
25 והדחיפות שראתה הנתבעת 2 בתיקון - ראה עדות הנתבעת 2 בעמ' 21).

26 בנוסף לכך, אין חולק כי התובע נמנע מלענות לשיחות הטלפון שערכה אליו הנתבעת 2, .35
27 באמצעות השתקת צלצול הטלפון ובהמשך העברת הטלפון ל"מצב טיסה", כך
28 שהנתבעת 2 לא יכולה הייתה ליצור עמו קשר ולא יכולה הייתה לקבל מענה לשאלה
29 מתי הוא צפוי לחזור אל בית העסק ולהשלים את העבודה, אם בכלל. בהקשר זה אבהיר
30 כי על אף שמקובלת עלי טענת התובע כי סגר את מכשיר הטלפון שלו לשיחות בשל
31 המספר הרב של שיחות שערכה אליו הנתבעת 2, הרי שבסופו של יום, ריבוי השיחות
32 שערכה הנתבעת 2 אל התובע נבע בשל המידע החסר והמטעה, כאמור, שזה מסר
33 לנתבעת 2 בדבר הצפי לחזרתו אל העסק - כאשר לא נותר לנתבעת 2 אלא להגיע

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 23-01-34675 בן שושן נ' כהן ואח'

1 למסקנה כי התובע מתחמק ממנה ונמנע מלענות לשיחותיה - כל זאת כאשר המקדמה
2 ששולמה על ידה לרכישת המצלמות - נותרה בכיסו. משמע, היא סברה כי התובע "עקץ"
3 אותה, לקח את הכסף ואין בכוונתו לחזור ולהשלים את העבודה. בהקשר אחרון זה
4 אוסיף כי מסקנה זו מצד הנתבעת 2 אף התחזקה, עת לבקשתה ביצעה הנתבעת 1 שיחת
5 טלפון אל התובע - שיחה לה התובע כן בחר לענות, וברגע שהוא גילה כי מדובר בשיחה
6 עבור הנתבעת 2 - הוא קילל וניתק את הטלפון (בעמ' 27 ש. 12-8 לפרוטוקול).

7 והנה, נכון לשעת עריכת פרסום הנתבעת 1 (13: 20 ביום 14.11.22) - פרסום אשר נעשה .36
8 בהתאם למידע שהגיע אליה באופן ישיר מהתרשמותה וכן נמסר לה על ידי הנתבעת 2 -
9 מידע אשר תאם את האמת האובייקטיבית שהתרחשה בפועל - נמנע התובע מלשוב אל
10 העסק ולהשלים את ביצוע העבודה, נמנע התובע מלענות לשיחות הטלפון שערכה
11 הנתבעת 2, ונמצא היה שכלל אין בכוונתו של התובע לחזור אל העסק, חרף התחייבותו,
12 חובתו המקצועית והעובדה כי הוא החזיק בידיו סך של 1,000 ש"ח אשר נמסרו לו
13 כמקדמה עבור רכישת המצלמות (ראה לעניין זה מענה התובע לשאלות בית המשפט
14 בעמ' 2 ש. 29-31 לפרוטוקול). בהקשר אחרון זה אבהיר כי אין בידי לקבל את טענות
15 התובע כי פעל על פי זכותו לקזז מהסך של 1,000 ש"ח שנמסר לו את הכספים המגיעים
16 לו בגין המוצרים שרכש וזמן עבודתו - מקום בו אין חולק בין הצדדים כי הסך של 1,000
17 ש"ח ניתן על ידי הנתבעת 2 כמקדמה לרכישת המצלמות שלא נרכשו על ידי התובע
18 בסופו של יום (ר' ס' 20 לכתב התביעה) ולכך שהתובע לא צלח בתיקון התקלה, כך שספק
19 אם כלל היה רשאי לגבות מהנתבעת 2 שכר עבור ביקורו בעסק, ומכל מקום - שכר
20 בשיעור מלא לו היה זכאי לו תיקן את התקלה.

21 במצב דברים זה יש גם לדחות כבלתי נכונה וללמוד לחובתו של התובע דבר או שניים .37
22 אודות מהימנותו את התגובה שהוא בחר לפרסם ברשת הפייסבוק להודעת הנתבעת 1
23 בה כתב, כאמור, כי: "למען הסר ספק. הציוד נרכש והעבודה בוצעה במלואה. הגברת
24 לא נחסמה והיא עדיין מוזמנת לפנות אלי באופן אישי. כל ההתנהלות החמורה הזאת
25 בנסיון לפגוע בשמי ובמקצועיותי תטופל באופן משפטי" (נספח י"א הנ"ל, בעמ' 38
26 לכתב התביעה). חרף דברים חד משמעיים אלה, התברר בבית המשפט כי הלכה למעשה
27 הציוד לא נרכש (שהרי התובע נדרש לרכוש מצלמות התואמות את מערכת ההקלטה
28 הקיימת - ולא עשה כן), העובדה לא בוצעה במלואה (שהרי התובע לא חזר אל העסק
29 והוא הותיר את המצלמות לא תקינות במקום) והתובעת כן, למעשה, נחסמה
30 מלהתקשר אל התובע - אשר נמנע מלענות לשיחותיה (ר' מענה התובע לשאלות בית
31 המשפט בעמ' 3 ש. 17-22 ואישור התובע לדברים בעמ' 16 ש. 21-22, ובעמ' 17 ש. 4-8
32 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

1 אשר לפרסומים הנוספים שנערכו על ידי הנתבעת 1 בתגובה לתגובה שפרסם התובע .38
2 להודעת הנתבעת 1, אבהיר כי מקובלים עלי כסבירים הסברי הנתבעת 1 בעדותה
3 לשימוש שהיא עשתה בביטויים הפוגעניים בדבר "מצבו הכלכלי" של התובע והיותו,
4 כלשונה, "מוג לב ופחדן". זאת, משהנתבעת 1 סברה כי התנהלות התובע שתוארה לעיל
5 מעידה על מצבו הכלכלי וכי הימנעותו מלענות לשיחות הטלפון של הנתבעות ולהתמודד
6 עמן, העידו, לטעמה, על פחדנותו (בעמ' 27 ש. 25-26 ובעמ' 29 ש. 1-2 לפרוטוקול). מעבר
7 לכך, דברים אלה נכתבו על ידי הנתבעת 1 בתגובה לתגובה הלא נכונה, בלשון המעטה,
8 שנכתבה על ידי התובע ברשת הפייסבוק, ולא היה בהם כדי לשנות באופן מהותי
9 ממשמעות הדברים שנכתבו על ידי הנתבעת 1 בפרסום הראשון, כך שגם בדברים אלה
10 נמצאה התאמה בין המשמעות הכללית והתוכן העולים מן הפרסום לבין האמת
11 האובייקטיבית.

12 סיכומם של נקודה - משמעות הדברים שנכתבו על ידי הנתבעת 1 בפרסומה, לפיהם .39
13 התובע נהג בחוסר מקצועיות, בחוסר אמינות ואף בביצוע מעשה של גניבה/רמייה - בכך
14 שלקח כספים והתחמק מלתת את השירות בגינו - תאמו את האמת האובייקטיבית כפי
15 שהתרחשה במציאות באותה עת.

16 אשר לקיומו של עניין ציבורי בפרסום - אני סבור כי יסוד זה מתקיים בנסיבות ענייננו, .40
17 משבעולם המודרני בו אנו חיים, משמשת רשת האינטרנט, ורשתות חברתיות בפרט,
18 כפלטפורמה תקשורתית נפוצה, מקובלת ורצויה לבידור מידע ולהעברת מסרים אודות
19 עניינים צרכניים הכוללים, בין היתר, הבעת דעה, המלצה או אי-המלצה על בעלי מקצוע
20 בתחומים שונים, כמו גם התרעה מפני בעלי מקצוע בלתי אמינים או בלתי מקצועיים.
21 לפיכך, פרסום הודעת הנתבעת 1 בקבוצת חברי פייסבוק בה מתגורר ועובד התובע 1,
22 נעשתה בנסיבות בהן מתקיים עניין ציבורי מובהק בתוכן הפרסום שנערך על ידי
23 הנתבעת 1 והפרסום תרם לגיבוש דעת הציבור ולעמידה על זכויות הציבור, הצרכניות
24 ובכלל.

25 לנוכח האמור, אני קובע כי עומדת לזכות הנתבעת 1 הגנת אמת הפרסום הקבועה בסעיף .41
26 14 לחוק.

27 **הגנת תום הלב**

28 כמבואר לעיל, טענת ההגנה המרכזית לה טענה הנתבעת 1 בדבר אמת הפרסום - הוכחה .42
29 על ידה ומכאן שאף אם הפרסום נעשה על ידי הנתבעת 1 בחוסר תום לב (ואין כך הדבר),
30 עדיין נמצא כי הנתבעת 1 פטורה מתשלום פיצוי לתובע בגין הפרסום הפוגעני אותו
31 ביצעה.

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

- 1 ואולם, למען הסדר הטוב, אבהיר כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בעניין זה אני
2 סבור כי עומדת לנתבעת 1 גם הגנת הפרסום בתום לב, מכח סעיף 15(4) לחוק, כאשר לא
3 מצאתי כי הגנה זו חלה באשר לייתר סעיפי המשנה לסעיף 15 לחוק, להן טענה הנתבעת
4 1 בכתב הגנתה.
- 5 44. כך, באשר לעצם העובדה כי הפרסום נעשה על ידי הנתבעת 1 בתום לב, הרי שמקובלת
6 עלי עדות הנתבעת 1 כי ביצעה את הפרסום לאחר שנוכחה באופן בלתי אמצעי מ"עוגמת
7 הנפש" שנגרמה לנתבעת 2, אשר נותרה ממתינה לתובע בעסק, כשהיא בוכייה ומיואשת,
8 בנסיבות בהן מצלמות העסק לא תפקדו, היא לא יכולה הייתה לעזוב את בית העסק,
9 אך מנגד - התובע עזב את המקום עם הכסף שנמסר לו, והוא נמנע מלענות לשיחות
10 הטלפון של הנתבעת 2. הנתבעת 1 גם התרשמה באופן ישיר מעובדות העניין, עת
11 התקשרה לתובע מהטלפון שלה - הוא ענה לשיחה (בניגוד לשיחות הנתבעת 2), קילל
12 וניתק לה את השיחה עם נודע לו כי היא מתקשרת בענייננו של העסק (ר' בעמ' 27 ש.8-
13 12 לפרוטוקול). לפיכך, הדברים שנכתבו על ידי הנתבעת 1 בפרסום נכתבו "מדם ליבה"
14 מתוך מצוקה, בניסיון לאתר את כתובתו של התובע ובתגובה להתנהגותו ולמעשיו - כך
15 שאלה נעשו מתוך אמונה בצדקת הדברים ובתום לב (ר' עדות הנתבעת 1 בעמ' 27 ש.16-
16 26 ובעמ' 28 ש.23-28 לפרוטוקול).
- 17 45. אשר להגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק בדבר היות הפרסום בבחינת הבעת דעה על
18 התנהגות הנפגע בקשר לעניין ציבורי, אזכיר כי נקבע בפסיקה ש"עניין ציבורי" ייחשב
19 ככזה אשר ידיעתו ברבים רלוונטית להגשמתה של מטרה ציבורית, או שיש לציבור
20 תועלת בידיעה אודותיו, אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים, ואם לשם שיפור
21 אורחות חייו (ר' ע"א 1104/00 לעיל, בעמ' 621). עוד נקבע בפסיקה כי את התיבה "עניין
22 ציבורי" יש לפרש על דרך ההרחבה (ר' ע"א 751/10 לעיל בעמ' 449).
- 23 46. בענייננו, פרסומי הנתבעת 1 אודות התובע, בגין שירותים שניתנו, או לא ניתנו, על ידי
24 התובע לעסק, משרתים עניין ציבורי מובהק התורם לתועלת הציבור ולשיפור באורחות
25 חייו הצרכניים, וזאת לא רק במקרים בהם הפרסום כולל בחובו תוכן חיובי (ממליץ
26 ומפרגן) אודות השירות שניתן, אלא גם במקרים בהם הוא כולל תוכן שלילי (ביקורת
27 ואף דברי בלע). כך או כך, עצם העובדה כי בעלי מקצוע ועסקים מציעים את שירותיהם
28 לציבור - מעמידה אותם לביקורת הציבור, ובמקרים בהם היא נעשית בתום לב, ביקורת
29 עניינית שכזו תהיה מוגנת מפני תביעת לשון הרע. יפים לעניין זה הדברים שנכתבו בפסק
30 הדין בעניין ע"א (נצרת) 5001-02-18 סבטה פוגרבנוי נ' טל חמו (31.10.18) אליהם הפנו
31 הנתבעות בכתב הגנתן:

בית משפט השלום בבית שמש

ת"א 34675-01-23 בן שושן נ' כהן ואח'

1 " ... בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם
 2 לביקורת, גם שלילית, ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים.
 3 לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות, נתונה
 4 זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה
 5 זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל צעדיו בכל
 6 הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית
 7 העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או
 8 השירות שהוא נותן. אין צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח
 9 ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או ביקורת צרכנית
 10 שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר
 11 אודות המוצר או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד
 12 ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה עניינית כי אם משתלחת.

13 (ראה גם: ע"א (נצרת) 10265-12-21 ניסים זמיר נ' שמואל סעדיה ((27.2.22)).

14

15 47. סיכומם של דברים - פרסום הנתבעת 1 חוסה גם תחת הגנת תום הלב הקבועה בסעיף
 16 (4)15 לחוק.

17 ה. סוף דבר

18 48. מכל הטעמים שפורטו לעיל - התביעה נגד הנתבעת 1 נדחית מחמת קיומן של הגנות
 19 אמת הפרסום ופרסום בתום לב. התביעה נגד הנתבעת 2 נדחית משלא מתקיים בעניינה
 20 יסוד פרסום לשון הרע.

21 49. התובע יישא בהוצאות הנתבעות, ובכלל כך בשכ"ט עורך-דין בסך של 30,000 ש"ח.
 22 זכות ערעור כדין.

23 ניתן היום, י"ב אייר תשפ"ד, 20 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

24

אלעד לנג, שופט

25
26

